

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.618/2024/16.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Horváth Péter, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. március 11.

Az ügy tárgya: emberölés büntettének kísérlete

Terhelt(ek): terhelt

Első fok: Veszprémi Törvényszék, 17.B.349/2021/36.,
ítélet, tárgyalás, 2022. január 12.

Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.II.20/2022/14., ítélet,
nyilvános ülés, 2022. május 5.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntettének kísérlete miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Veszprémi

Törvényszék 17.B.349/2021/36. számú és a Győri Ítéltábla Bf.II.20/2022/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2022. január 12. napján meghozott 17.B.349/2021/36. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntetének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d), f) pont]. Ezért 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett továbbá a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2022. május 5. napján meghozott Bf.II.20/2022/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a szabadságvesztés büntetés tartamát 15 évre súlyosította. Pontosította a beszámításra, a bűnjelekre és a terhelt személyi adataira vonatkozó adatokat, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A Győri Ítéltábla a 2024. szeptember 26. napján meghozott – a Kúria Bpkf.I.1529/2024/3. számú végzésével 2025. január 14. napján végleges – Bpi.III.261/2024/9. számú határozatával a terhelt perújítási indítványát elutasította.

[4] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás lényege a következő:

– a terhelt több éve élt együtt a cím1 szám alatti épülettel szemközti elhanyagolt pinceépületben a 48 éves és az 59 éves sértettekkel. A terhelt és a sértettek rendszeresen italozó életmódot folytattak, és korábban többször előfordult, hogy a terhelt bántalmazta, így megütötte, megrúgta, illetve megöléssel fenyegette a sértetteket.

– A terhelt és a sértett1 2020. április 8. napján, a kora délutáni órákban bort vásárolt, melyet a sértett1 hazavitt. A terhelt délután meglátogatta édesapját, míg a sértett1 és a sértett2 a bor egy részét elfogyasztották.

– A terhelt 20 óra körüli időben, ittas állapotban érkezett meg a pinceépülethez, ahol a bort kereste, majd miután nem találta, kiabálva felelősségre vonta a sértetteket, hogy „se cigi, se bor?”, majd többször agresszívan felszólította őket, hogy adjanak neki bort.

– A sértett2 észlelve, hogy a terhelt egyre idegesebb, a bántalmazástól tartva felmenekült a pinceépület emeletére, a terhelt azonban feldúlt állapotban utánament, az emeleti szobában a

sértett jobb felkarját megragadta, őt kirángatta a szobából, majd a felkarjánál fogva a lépcsőn levonszolta, és bevezette a pincerészbe, ahol a sértett1 is tartózkodott.

– A terhelt a pincében a sértett2-t elengedte, aki ekkor a földre került. Ezt követően a terhelt felkapott a földről egy – a tűzifa aprítására használt – 75 cm hosszúságú, fanyelvű, ékalakú élben végződő, mintegy 15 cm hosszúságú fémfejszerkezettel ellátott baltát, majd a balta élével – legalább két alkalommal – szemből, közepes-nagy erővel megütötte a sértett1 fejét. A sértett a jobb kezét a feje elé tartva próbálta elhárítani az ütések. A sértett1 védekezése miatt a terhelt által a balta élével leadott két ütés közül az egyik ütés közepes-nagy erővel a sértett fejének jobb oldalát, míg a másik kis erővel a sértett állát találta el.

– A terhelt a sértett1 bántalmazása közben folyamatosan szitkozódott és azt kiabálta, hogy „megöllek, takarodj innen, kinyírlak a kutyáddal együtt”, illetve ezen túl mindkét sértettet megöléssel fenyegette. A balta használata közben a terhelt a sértett1 jobb combját is a balta élével, kis erővel, legalább két alkalommal megvágta.

– Az ütések következtében a sértett1 a földön hasra esett, majd a sportcipőt viselő terhelt a földön fekvő sértettet több alkalommal, közepes-nagy erővel a felsőtestének jobb oldalán, bordatájékon, a hátán, illetve nagy erővel a jobb lapockáján is megrúgta. a sértett1 a bántalmazás során eszméletét veszítette.

– Ezt követően a terhelt kezében a baltával a sértett2 ellen fordult, aki a pincéből négykézláb próbált kimenekülni, ekkor a terhelt őt nagy erővel kilökte az épület előtti füves részre. A baltát az épület előtt eldobta, majd a földön fekvő sértett2-t változó – kis, közepes, illetve nagy – erővel legalább hét alkalommal a felsőtestén és a fején megrúgta, illetve megtaposta. A bántalmazás közben a terhelt az egyik lábával közepes-nagy erővel a hanyatt fekvő sértett2 bal arcfelére taposott, majd a másik lábával nagy erővel rátaposott a sértett jobb vállára is. A terhelt a sértett2 fejének jobb oldalát a lábával néhány percig nagy erővel a földhöz nyomta, majd ezt követően a sértett2-t ököllel az arcán megütötte, miközben a sértettet szidalmazta, illetve azt kiabálta, hogy „meg fogsz döglenni, takarodj innen”.

– A terhelt ezt követően ismét a pincébe ment, ahol a sértett1 négykézláb próbált feltápászkodni, azonban a terhelt megütötte a sértett hátát, aki ettől ismét a földre esett. A terhelt a földön fekvő sértettet bordatájékon közepes-nagy erővel többször megütötte és megrúgta, majd a felsőruházatánál fogva kihúzta őt is a pince előtti részre, ahol több alkalommal közepes-nagy erővel ismét megrúgta a sértett1 felsőtestét.

– A szemközti házban lakó a kiabálásokat meghallotta, ezért 20 óra 27 perckor értesítette a rendőrséget, akik rövid időn belül a helyszínre értek, megakadályozva ezzel a sértettek további bántalmazását.

– A terhelt által elkövetett bántalmazás következtében a sértett1 a fejen, az állon, a jobb kézen vágott sérüléseket, a jobb lapocka vetületében bőr alatti bevérzést, a jobb combon többszörös metszett sérüléseket, a homlokcsont és a jobb halántékcsontról darabos törését, a jobb csontos szemgödör külső falának törését, az orrcsont darabos törését, a jobb V. bordaív darabos törését, a jobb VI. borda haránttörését, a jobb VII. bordaív darabos törését, a jobb VII. borda eredésénél haránttörést és a jobb lapockacsúcs törését szenvedte el. A sértett1-nél a bordatörések miatt életveszélyes, jobb oldali mellkasi levegő- és vérgyülem alakult ki, amely a jobb tüdőt összenyomta, így életmentő beavatkozásként a sértett mellkascsővezése volt indokolt. A sértett1 sérüléseinek tényleges gyógytartama 6 hét. A sértett1 a kórházi kezelését követően, feltehetően 2020. május végén – közelebből meg nem határozható időpontban – a városban, heveny szívelégtelenségben elhunyt. A terhelti bántalmazás és a sértett halála között okozati összefüggés nem állapítható meg.

– A sértett2 a terhelt által történt bántalmazása következtében a nyakszirtrájék két repesztett sérülését, a homloktáj, a bal falcsontráj és a jobb oldali fali nyakszirtráj határ fejsisak bőre

alatti bevérdéseit, a jobb fali nyakszirtecsont határ darabos, benyomatos koponyatörését, az alsó állcsont bal szárának ferdetörését és a jobb kulcsont vállízületi vég haránttörését szenvedte el. A sértett¹ a jobb fali nyakszirtecsont határ darabos, benyomatos koponyatörése következtében koponyaűri levegőzárványok alakultak ki, ami koponyaűri fertőzéses szövődmény lehetőségét teremtette meg, ezáltal életveszélyes sérülésnek minősül. A koponyaűri fertőzés lehetőségét az időben megkezdett antibiotikumos kezelés hátrította el. A sértett² sérüléseinek tényleges gyógytartama 6 hét volt.

– A sértett¹ fejének vágott sérülését élel rendelkező tárgy okozta oly módon, hogy az élére merőlegesen ható, közepes-nagy erőbehatással hatolt a szövetek közé; ugyanezen erőbehatás okozta a homlokcsont és a jobb halántékcsontr darabos törését, a jobb csontos szemgödör külső falának törését és az orrcsont darabos törését; a terhelt a sértett fejére baltával mért ütéssel egy vágott sérülést, valamint négy különböző csont töréses sérülését okozta; ezen ütéssel a sértett¹ arcának jobb oldalát gyakorlatilag szétzúzta.

– A sértett¹ állán és jobb kezén is vágott sérülések keletkeztek, ezeken a testtájakon kis erőbehatás érvényesült, a terhelt nem egyetlen alkalommal ütötte meg baltával a sértettet, hanem legalább két alkalommal, melyek közül az egyik ütést a sértett próbálta kezével hátrítani, ezért keletkezett jobb kezének és állának vágott sérülése.

– A cselekmény elkövetésének időpontjában a terhelt szervezetében 1,26 milligramm/liter levegőalkohol-koncentrációnál nagyobb érték előidézésére alkalmas szeszes ital fogyasztásából származó alkohol volt.

II.

[5] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – tartalma szerint a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottn – a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezése, és az eljárás bíróság új eljárásra utasítása érdekében.

[6] Indokai szerint a cselekménye a sértett¹ vonatkozásában életveszélyt okozó testi sértés, míg a sértett² tekintetében súlyos testi sértés megállapítására alkalmas. Kifejtette, hogy a szándéka egyik esetben sem a sértett megölésére irányult, a sértett¹ esetében kicsúszott a kezéből a balta, míg a sértett² a rendőrök helyszínre érkezésekor is a közelében volt, és vele beszélgetett, ez pedig az ölési szándék hiányát bizonyítja.

[7] Sérelmezte, hogy a bíróság nem vette figyelembe az igazságügyi orvosszakértői véleményt, amiből az a következtetés vonható, hogy a sértett² nem mindenben mondott igazat, őt megrágalmazta. Álláspontja szerint a sértett¹ a bűncselekménytől függetlenül hunyt el, ezért esetében az emberölés büntetnének kísérlete nem jöhet szóba, az életveszélyt okozó testi sértés megállapítására akkor kerülhet sor, ha a testi sértés közvetett életveszélyt idézett elő.

[8] A felülvizsgálati indítványának kiegészítésében a terhelt a másodfokú bíróság ítéletének egyes bekezdéseit idézve lényegében megismételte az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés indokolását, és a védői perbeszédben foglaltakat. Kifogásolta továbbá cselekménye különös kegyetlenséggel elkövetettként történt minősítését.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.638/2024/4. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[10] Indokai szerint a balta használatából adódóan a sértett¹ fejét ért sérülések igazolják a terhelt egyenes ölési szándékát, a sértett² esetében a támadás életveszélyes sérülést okozott, ezért a terhelt által helyesnek vélt enyhébb minősítés alkalmazásának nem lehet helye.

[11] Kifejtette, hogy az irányadó tényállás szerint a terhelt tudata átfogta, hogy a védtelenül a földön fekvő, gyenge testalkatú, ittas sértett fejének taposása halálhoz vezethet, a földön fekvő sértett fejének nagy erejű megtaposása az ölési szándékot támasztja alá. A cselekmény az elkövetői szándékra figyelemmel emberölés büntette kísérletének és nem testi sértésnek minősül, és helyes volt a különös kegyetlenség minősítő körülmény megállapítása is.

[12] Erre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot hatályában tartsa fenn.

[13] A terhelt a Legfőbb Ügyészség indítványára tett észrevételében a felülvizsgálati indítványát – az abban írtakat lényegében megismételve – fenntartotta.

III.

[14] A terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[15] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja.

[16] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[17] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[18] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[19] A terhelt az indítványában arra hivatkozott, hogy a cselekvősége a sértett¹ vonatkozásában életveszélyt okozó testi sértés büntette, a sértett² vonatkozásában súlyos testi sértés büntette megállapítására alkalmas.

[20] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja értelmében a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést. A b) pont első fordulata szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a terheltnek a jogerős ítéleti tényállásban rögzített magatartása a Btk. Különös Részének nem a bíróság jogerős ítéletében megjelölt, hanem más rendelkezését meríti ki, és ennek következtében a kiszabott büntetés – a helyes minősítés alapulvételével – törvénysértő.

[21] A törvénysértő minősítés ekként nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha a törvénysértő minősítéshez törvénysértő büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[22] A kiszabott büntetés akkor tekinthető törvénysértőnek, ha a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret megsértésével kiszabott, avagy az irányadó büntetési tételkereten belüli ugyan, de az anyagi jogszabálysértés kiküszöbölése mellett tartamában eltúlzottan súlyos, vagy eltúlzottan enyhe.

[23] A Btk. 160. § (1) bekezdése szerint, aki mást megöl, emberölés büntette miatt öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés d) pontja értelmében a büntetés tíz évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést különös kegyetlenséggel, míg az f) pont szerint, ha több ember sérelmére követik el.

[24] A szándékos emberölés kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés büntette egyaránt szándékos elkövetési magatartással valósul meg, elhatárolásuk az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet (Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozat).

[25] Az emberölés (kísérlete) esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja (egyenest szándék), vagy ebbe belenyugszik (eshetőleges szándék). Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul, az eredmény tekintetében csak gondatlanság állhat fenn.

[26] Ez utóbbi bűncselekmény kapcsán az elkövető tudatában – a tőle elvárható figyelem, körültekintés elmulasztása miatt – fel sem merül a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége, vagy ha igen, azt nem kívánja, nem nyugszik bele abba, hanem könnyelműen bízik az elmaradásában.

[27] Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre, avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e: jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult, és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége.

[28] A szándékos elkövetést illetően a felülvizsgálati indítvány valójában a megállapított tényekből való jogkövetkeztetés helyességét vitatta.

[29] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az úgynevezett alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége, és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[30] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, a tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[31] A tudati – és más tények – megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[32] Ehhez képest az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy a terhelt

- egy 75 cm hosszúságú, fanyelvű, ékalakú élben végződő, 15 cm hosszúságú fémfejszerkezettel ellátott balta élével – legalább két alkalommal – szemből, közepes-nagy erővel megütötte a sértett1 fejét;
- a sértett a jobb kezét a feje elé tartva próbálta elhárítani az ütéseket, védekezése miatt a terhelt által a balta élével leadott két ütés közül az egyik ütés közepes-nagy erővel a fejének jobb oldalát, míg a másik kis erővel az állát találta el, illetve a balta élével, kis erővel a jobb combját legalább két alkalommal megvágta;
- a terhelt a sértett1 bántalmazása közben folyamatosan szitkozódott és azt kiabálta, hogy „megöllek, takarodj innen, kinyírlak a kutyáddal együtt”, illetve megöléssel fenyegette;
- a bántalmazás következtében a sértett1 a földön hasra esett, majd a sportcipőt viselő terhelt a földön fekvő sértettet több alkalommal, közepes-nagy erővel a felsőtestének jobb oldalán, bordatájékon, a hátán, illetve nagy erővel a jobb lapockáján megrúgta;
- ezt követően a terhelt a négykézláb menekülni próbáló sértett2 ellen fordult, őt nagy erővel az épület előtti füves részre lökte, majd a földön fekvő sértett2-t változó – kis, közepes, illetve nagy – erővel legalább hét alkalommal a felsőtestén és a fején megrúgta, illetve megtaposta;
- a terhelt az egyik lábával közepes-nagy erővel a hanyatt fekvő sértett2 bal arcfelére taposott, majd a másik lábával nagy erővel rátaposott a sértett jobb vállára is;
- a terhelt a sértett2 fejének jobb oldalát a lábával néhány percig nagy erővel a földhöz nyomta, majd a sértettet ököllel az arcán megütötte, miközben őt szidalmazta, illetve azt kiabálta, hogy „meg fogsz döglenni, takarodj innen”;
- a terhelt a földre került sértett1-et bordatájékon, közepes-nagy erővel többször megütötte és megrúgta, majd őt is kihúzta a pince előtti részre, ahol több alkalommal közepes-nagy erővel ismét megrúgta a felsőtestét; a sértett a bántalmazás során eszméletét veszítette; terhelt a sértett arcának jobb oldalát gyakorlatilag szétzúzta.

[33] A jelen ügyben irányadó tényállás a terhelt ölési szándékára utaló tárgyi és alanyi tényezőket – mindkét sértettet érintően – egyaránt hiánytalanul tartalmazza.

[34] A tárgyi oldalon sértett1-gyel szemben az ékalakú élben végződő, 15 cm hosszúságú fémfejszerkezettel ellátott balta használata, a földön fekvő sértett2 fejének, arcának, felsőtestének részben nagy erővel megtaposása, és a mindkettőjüket ért öklölések egyértelműen ölési szándékra utalnak.

[35] A Kúria e körben hangsúlyozza, hogy a talajon rögzült fejre (arcra) nagy erővel, egyszeri alkalommal történt rátaposás önmagában azt igazolja, hogy a terhelt szükségképpen előre látta cselekményének lehetséges következményeként azt, hogy a sértett halálát okozhatja, ekként az eshetőleges ölési szándék már ez alapján megállapítható {Kúria Bfv.II.204/2017/6. számú határozat [58] és [60] bekezdés}.

[36] Ehhez képest a jelen ügyben az elkövetéshez használt eszköz folytán, a sértetteket ért bántalmazás módjára, azok számára, erejére, a támadott (életfontos szervet tartalmazó) testtájékokra figyelemmel egyértelműen megállapítható, hogy a terheltet mindkét sértett esetében ölési szándék vezette.

[37] Mindezzel szoros összefüggésben a terhelt szándékára vont következtetést erősítik az elkövetés közben tett – a sértett1 esetében a „megöllek, takarodj innen, kinyírlak a kutyáddal együtt”, a sértett2 vonatkozásában „a meg fogsz döglenni, takarodj innen” –, mindkét sértett megölésére irányuló fenyegetései.

[38] E tények alapján egyértelmű következtetés vonható le arra nézve, hogy a terheltet nem csupán a bántalmazás, a testi sértés szándéka vezérelte, hanem a sértettek halálát kívánta (Btk. 7. § első fordulat).

[39] Mindezek alapján fel sem merülhet az életveszélyt okozó testi sértés büntettének és a súlyos testi sértés büntettének megállapítása, ekként az eljáró bíróság helyesen minősítette a terhelt cselekményét – a sértettek számára tekintettel – több ember sérelmére elkövetett emberölés büntette kísérleteként [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pont].

[40] A terhelt vitatta cselekményének különös kegyetlenséggel elkövettként történő minősítését is.

[41] A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál elsősorban emberiességi, valamint erkölcsi szempontok a meghatározók. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagosat lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt ölési cselekmények vonhatók.

[42] Elsősorban a sértettnek okozott sérülések száma, súlya és jellege alapján állapítható meg, ezekből általában következtetés vonható az elkövetés embertelenségére.

[43] Az elkövető tudatának az elkövetés idején át kell fognia a végrehajtás különös kegyetlenségét. Az elkövető ezzel kapcsolatos tudattartalmára a sérülések számából, a bántalmazás hosszan tartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből, illetőleg a sértettnek a végrehajtás ideje alatt tanúsított magatartásából vonható következtetés.

[44] Jelen ügyben a jogerős tényállás egyértelműen tartalmazza, hogy a terhelt általi bántalmazás következtében

– a terhelt a sértett1 arcának jobb oldalát gyakorlatilag szétzúzta, a sértett a fejének vágott sérülését, a homlokcsont és a jobb halántékcsontról darabos törését, a jobb csontos szemgödör külső falának törését és az orrcsont darabos törését, az állán és jobb kezén vágott sérüléseket szenvedte el; a földre került, így a kiszolgáltatott és védekezésében korlátozott helyzetben lévő sértettet több alkalommal, közepes-nagy erővel a felsőtestének jobb oldalán, bordatájékon, a hátán, illetve nagy erővel a jobb lapockáján is megrúgta;

– a földre került sértett2-t a többrendbeli, különböző, közöttük nagy erejű, fejre, arcra, felsőtestre irányuló támadással az arcán megtaposta, amely következtében a sértett annak többszörös darabos törését szenvedte el; a terhelt őt lényegében megkísérelte agyontaposni.

[45] Kétségtelen, hogy a terhelt a cselekményét mindkét sértett sérelmére rendkívüli embertelenséggel, gátlástalanul követte el.

[46] Mindezen tények aggálytalanul megalapozzák a különös kegyetlenséggel történő elkövetés megállapítását.

[47] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt cselekményét emberölés büntette kísérletének [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont, f) pont] minősítette.

[48] Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, önmagában a kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem kifogásolható.

[49] Az indítványozó sérelmezte a sértetti vallomások, az eljárás során beszerzett szakértői vélemény és a további bizonyítékok értékelését.

[50] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[51] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi

jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[52] A terhelt valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta akkor, amikor az egyes – különösen a sértetti – vallomások értékelését, mérlegelését és a bizonyítási eljárás hiányosságait kifogásolta. Ily módon tényálláson kívüli körülményekre hivatkozással eltérő tényállás megállapítását szorgalmazta. Erre azonban felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség

[53] Ekként a Kúria a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[54] *A döntés elvi tartalma*

Amennyiben az irányadó tényállás a terhelt ölési szándékára utaló tárgyi és alanyi tényezőket hiánytalanul tartalmazza, a cselekmény emberölés büntette kísérletének minősül.

IV.

[55] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[56] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. március 11.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ